

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka
a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **I. P.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Policie ČR, oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha**, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 12. 2009, č. j. 7 Ca 335/2009 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatele, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Policie ČR, oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha (dále „žalovaný“), ze dne 27. 9. 2007, č. j. CPPH-20455/ČJ-2009-004003. Tímto rozhodnutím byl stěžovatel zajištěn za účelem správního vyhoštění podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Městský soud žalobu stěžovatele odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), z důvodu existence překážky probíhajícího řízení o téže věci.

[3] Stěžovatel výslovně uplatnil důvod kasační stížnosti vymezený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť napadené usnesení městského soudu považuje za nezákonné. Tuto nezákonnost spatřuje v tom, že městský soud neměl dostatek důvodů pro to, aby žalobu stěžovatele odmítl. K výše uvedenému kasačnímu důvodu tedy stěžovatel uplatňuje rovněž důvod vymezený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.

[4] Stěžejním a vlastně jediným argumentem stěžovatele je tvrzení, že ze spisu, jak mu byl při nahlédnutí předložen, nevyplývá, že by v této věci probíhalo jiné řízení. Ke spisu v nyní projednávané věci totiž nebyl přiložen ani spis vedený pod sp. zn. 7 Ca 347/2009, ani usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2009, č. j. 44 Ca 128/2009 - 6, na které městský soud v napadeném usnesení odkazuje.

[5] Žalovaný se na výzvu soudu ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Po zjištění, že jsou naplněny všechny procesní podmínky, přistoupil Nejvyšší správní soud k projednání kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.

[7] V napadeném usnesení městský soud odkázal na spis vedený pod sp. zn. 7 Ca 347/2009, který byl založen na základě podání žaloby ze dne 29. 10. 2009 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2009, č. j. CPPH-20455/ČJ-2009-004003, a dále odkázal na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2009, jímž byla tato žaloba postoupena Městskému soudu v Praze k vyřízení.

[8] Stěžovatel zpochybnil existenci probíhajícího řízení v téže věci na základě skutečnosti, že výše uvedené listiny nejsou součástí spisu v nyní projednávané věci. Nejvyšší správní soud proto dne 18. 1. 2011 vyzval městský soud, aby do spisu tyto listiny doložil a mohl si tak ověřit, zda řízení v téže věci před městským soudem probíhá či nikoli.

[9] Městský soud zaslal dne 20. 1. 2011 Nejvyššímu správnímu přípis, k němuž přiložil kopie následujících listin ze spisu vedeného pod sp. zn. 7 Ca 347/2009: žalobu proti rozhodnutí o zajištění cizince ze dne 27. 9. 2009, č. j. CPPH-20455/ČJ-2009-004003, podanou stěžovatelem ke Krajskému soudu v Praze dne 2. 11. 2009, usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2009, jímž byla tato žaloba postoupena Městskému soudu v Praze z důvodu místní nepříslušnosti k vyřízení, a dále kopii napadeného rozhodnutí žalovaného.

[10] Z předložených listin vyplývá, že v době podání žaloby stěžovatele (dne 24. 11. 2009) již probíhalo řízení o dříve podané žalobě stěžovatele proti stejnému rozhodnutí žalovaného; totožnost účastníků a předmětu řízení je nesporná. Za den zahájení řízení se obecně považuje den, kdy návrh došel soudu (§ 32 s. ř. s.). Nezáleží přitom na tom, zda byl návrh podán k soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví místně či věcně nepříslušnému (srov. ustanovení § 40 odst. 4, § 106 odst. 4 s. ř. s., a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112, publ. pod č. 1721/2008 Sb. NSS). V dané věci tedy bylo řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného zahájeno již dne 2. 11. 2009, byť k podání žaloby došlo u místně nepříslušného soudu.

[11] Městský soud tedy postupoval správně, pokud později podanou žalobu stěžovatele ve stejné věci odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu, že jejímu projednání bránila překážka dříve zahájeného řízení. Tato překážka (litispendence) totiž způsobuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení.

[12] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné podotknout, že ačkoliv se stěžovatel (příp. jeho právní zástupce) jistě mohl nahlédnutím do spisu vedeného pod sp. zn. 7 Ca 347/2009 seznámit s tím, že ve stejné věci již řízení probíhá, bylo by vhodné – zejména u věcí rozhodovaných bez jednání – aby byly listiny dokládající již zahájené řízení (typicky žalobní návrh) k dispozici rovněž ve spise vedeném k později podanému návrhu ve stejné věci. Tím by se bývalo minimálně vyšlo vstříc zásadě hospodárnosti řízení.

[13] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nedošlo k naplnění kasačního důvodu vymezeného ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., kasační stížnost tedy shledal nedůvodnou a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

[14] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému nevznikly náklady řízení přesahující jeho běžnou činnost, a proto mu ani jejich náhrada přiznána nebyla.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu